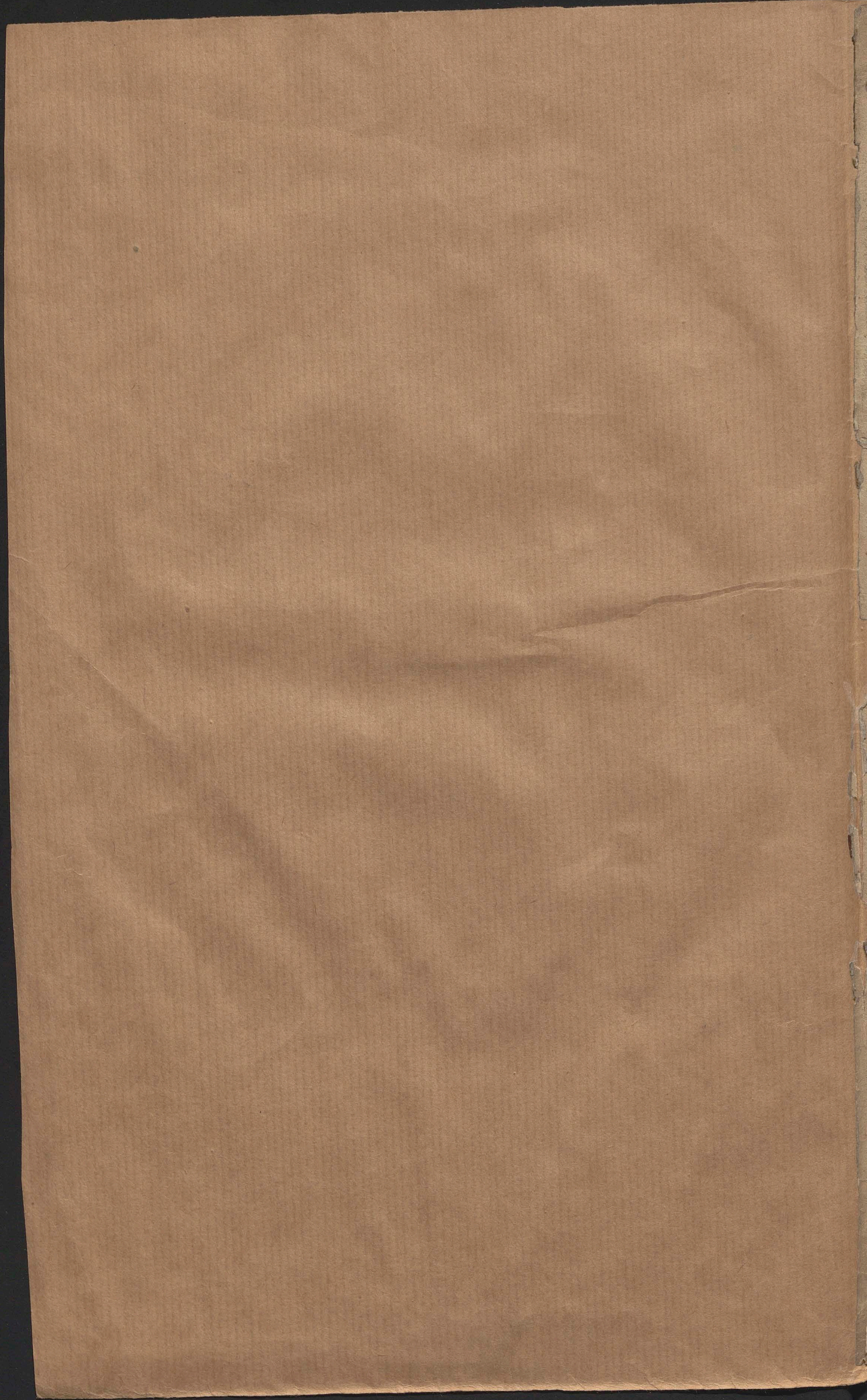

221509

Mag. St. Dr.

kat. komp.

L I T E R Æ
EXCELLENTISSIMI DOMINI
JOSEPHI COMITIS
G A R A M P I
IN REGNO POLONIÆ NUNTII APOSTOLICI

Scriptæ ad Venerabile Capitulum Provinciale Congregationis
Scholarum Piarum Congregatum Goræ

Die 31. Julii Anno Dni 1774.

221509/10

Ignoratum Paternitatibus Vestris esse non potest, quanta sollicitudine pro Congregationis Vestre utilitate præcipue afficiar, quanta exclamatione complectar Illustres, qui in ea sunt, viros; quanta demum veneratione ferax erga Sanctum Institutorem, qui tanto cum ornamento Religiosæ ac Literariæ Educationis jecit ejusdem Congregationis fundamenta. Vehementius verò sollicitus sum ex horum temporum iniquitate, quibus infinita pene motuum licentia, quæ huc illuc altè latequæ etiam per Catholicos serpit, convellendam famam & auctoritatem curat Ecclesiæ Ministrorum, ex quibus potissimum pendet pietatis ac Religionis propagatio. Inter hos autem eos vel pios Ordines recenseo, qui humilitate, orationis studio, solitudine, animarum zelo, sanisque doctrinis utiles se reddunt proximorum adificationi. En igitur causæ quibus me Instituto vestro devinctissimum esse profiteor, ac propterea Deum Optimum Maximum sine intermissione precor, ut omnes & singuli ejus individui ad vocationis suæ Spiritum se magis in dies magisque conforment, omnibusque spoliati terrenis affectionibus, ac secularibus curis eum unice sequantur.

Verum præcipuo quodam dolore angor, cum mihi observatur ante oculos quorundam vestrorum Collegarum numerus, qui propriis magis commodis quam sustinendo in Vineâ Domini labori studentes, ex Instituto Vestro se subducere importune conantur. Ego vero & hortari & monere in omni patientia ac doctrina, atque etiam liberius accusare & arguere non desisti, neque adhuc desisto hujusmodi homines, qui Religiosæ disciplinæ intolerantia quarunt ex ovili Vestro discedere.

Mihi verò, sinite RR. Patres, ut nunc discedam ad Vobis communicandam meorum sensuum rationem ea libertate, quæ mihi ex Ministerii mei munere maximè licet. Ac primum non me præterit quemcumque Religiosum virum illud Apostoli præceptum: Obedite Præpositis vestris, atque item: Filii obedite &c. ante oculos perpetuo habere debere; verum & iis, qui inferioribus præsunt aliud recolendum esse præceptum: Et vos Patres, nolite ad iracundiam provocare Filios vestros, sed educate illos in disciplina & correptione Domini. Itaque nulla Religiosa familia florere unquam poterit, nisi eodem tempore mutua ac fraterna existat officiorum communicatio inter Superiores atque inferiores, Patres inter & Filios. Debent Superiores omni ope ac studio disciplinam tueri; sed tanquam firmiores, tenentur imbecillitatem quoque infirmorum suscipere. Ipsi debent esse non ut dominantes in Cleris, sed ut Patres benevoli, in Corona Filiorum suorum. Debent præluere aliis verbo & exemplo, ministrare non ministrari, nec dure imperare; sed fraternè suadere, ac Religiosæ obedientiæ Spiritum opportunis exhortationibus instillare.

Vos igitur potissimum alloquor, qui ad gubernacula sedetis, qui neque hujusmodi fortasse consiliis indigetis, sed vos scire volo causam, quam homines disciplinæ fortasse impatientes præferunt, fere esse durtiæ atque inclementiam, qua ab aliquo imprudenti Superiore aliquando tractantur. Hinc vero non omnes, qui adhuc præferunt Superiores accusandos intelligo; sed pro vestro judicio ac prudentia optime videtis RR. PP. quo majores esse his temporibus inimici hominis fraudes atque insidias in vestrum detrimentum, eò accuratorem vigilantiam vestram ad omnem ei aditum præcludendum, esse debere.

Nunc

Teolog. 7050

Nunc igitur cum simul inter vos coaveritis ad actionem quacunque alia opportuniorem exercendam ad vestri Instituti Conservationem, sicut esse debet omnium Superiorum ac Praepositorum in hac vestra Provincia Electio, isthinc omnino absit, quemadmodum mihi dubium non est, omnis ambitio, quacunque humana affectio, nec cupiditas, nec partium detestabile studium locum ullum habeat. Adcurate in singulis Candidatis perpendantur morum integritas, zelus, ac exercitium exactioris disciplinae, peritia Literarum ac praesertim Sacrarum, sine quibus, ac sine vera pietate alia scientia esse possent potius lapis offensionis in destructionem, quam angularis ad aedificationem. Ille tandem quaeratur, qui praeter memoratas dotes, dexteritate etiam polleat ac prudentia in rebus agendis; sed prudentia semper secundum Deum, nunquam vero secundum carnem. Gravissima igitur est huiusmodi actio, quam modo aggredimini RR. Patres, tum quod cujuslibet conscientia maxime oneraretur, nisi omni sollicitudine ac diligentia gereretur.

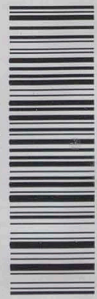
Habenda idcirco sunt ante oculos, quae PP. Tridentinae Synodi Divino Spiritu Congregati pronuntiarunt, eos scilicet alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, nisi quos digniores & Ecclesiae magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus vel humano affectu vel ambigentium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis praefici diligenter curaverint.

Meis autem huiusmodi monitionibus, quas vestra ipsa Religiosa vocatio vobis abunde suggerit, non indigere Vos arbitror RR. Patres. Itaque nihil mihi aliud superest, quam vobis significare, quam partem in hac actione suscipiam, ut omnia rite ac secundum ordinem in Domino fiant.

Futuris vero Superioribus commendare studiose debetis, ut digne ambulent vocatione, qua vacati erunt Ephes: 4. ut ceteros prompta Regularium praescriptionum executione praesentent, ut diligenter invigilent, ne quis ex usitatis in Congregatione exercitationibus fraudulenter se subtrahat, ut currentes in bonam Semitam optimis consilijs ac benignis monitionibus quo ad fieri potest reducant, ut frequenter suos subditos moneant, ne se immisceant in curis Saecularibus, utque tandem ad Scholarum conservationem, quae sunt prima vestri Instituti fundamenta, animum serio applicent. Sed illud apprimè est animadvertendum, ut Scholae vestrae assiduam praeserant Juventutis Institutionem, tam in Religionis Catholicae Rudimentis, quam in Bonis moribus ac pietate. Quod enim dedecus, quae infamiae nota posset Congregationi vestrae inuri? si Juvenes qui ex Scholis vel Collegiis vestris egrederentur, religionis, morumque officia ignorare viderentur, si Libros seductores, suspectos ac perversos, magis noscerent & amarent, quam Religionis & Xae Moralis fundamenta? Id vero ne unquam contingat, in Dno vehementer confido, quod quidem Divina Benignitate unquam contingeret, si in praesenti actione, magna sane & gravi unus quisque vestrum humanis renunciatis affectionibus, quorum impulsione obnoxia quoque aliquando sunt Religiosorum Corda, hominem verè Religiosum induat, in iustitia & Sanctitatis veritatis. Decretis quaecunque sunt vera, quaecunque justa, quaecunque sancta, quaecunque amabilia, quaecunque bonae famae, si qua virtus si qua laus disciplinae, haec cogitare. Quae didicistis & accepistis & audistis, haec agite & Deus pacis erit vobiscum. [Philip 4. 8.] à quo PP. vestris fausta omnia ac salutaria ex animo oapprecor.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023502

